

İşkence

– GürhanGürses · 27 Mayıs 2014

Sevmek iki hece ama sevgili aklına kazınır her gece! Duvardaki saat durur, sokaktaki lamba söner, ay buluta girer de tek sen gelmez olursun. Akıl idrakten mahrum olur, kalp isyan eder, göz kan ağlar, ses kesilir ve can buz kesilir. Bir baykuş öter, bir yarasa uçar. Hava kapanır birden, çiçekler dökülür. Ve bir adam alır başını Ege'ye gider. Adı Kaptan'a çıkar.

Sevmek iki hece ama bazen rezilce! Maskara olursun aleme, ailen bile tanıyamaz seni! Pejmürde bir halde gezersin. Gece mi gündüz mü bilmezsin. Aç mısın tok musun farkında olmazsın. Gerçek misin yalan mısın anlamazsın. Deli misin divane misin hesap etmezsin. Ve bir adam başını alır çöle gider. Adı Mecnun'a çıkar.

İşte hal beyanı budur aşğın. Mal beyanı yoktur, sevgiliden gayri tek taşı da! Ama göz yaşı çoktur, kıymetini bilene! Meğer o sevgili sarraf ola, aşkını bile, aşğını tanıya! Hüviyeti, fotoğrafı...Her şeyi, tasviri, tavsifi, tarifi... Saçlar dağınıktır, sakallar kirlidir, üst baş özensizdir. Hazine yürektedir değil mi ki nice viraneler hazineye kabuktur. Aşkın kütüğüne körkütük bağlıdır. Namı Kerem'dir.

Sevmek bir acayip işkence! Acı içinde zevk verir sahiden sevene. Tırnağı çekilirken güler mesela, kalbi sökülürken kahkaha atar. Sonuna kadar batan diken sanki canına batmamış gibi gelir ona. Yara berelerinin kabukları kaldırılır iyileşmeden o yara, aşık yâre yürür yine. Adı sabrın adı olan Eyüp'e çıkar. Bir med cezirdir sevmek! Sen gelince aklıma, başıma gelen en güzel şey olursun. Sen gidince aklımdan, başıma gelmeyen kalmaz olur. Can yokluğunda yerlere serilir. Düğün dernek kurulacağına taziyeler kurulur. Gelir oturulur. Fatıha okunur aşkın rahmeti üzerine. Felaketim olurdu, ölürdüm. "gözlerin gözlerime değince / felâketim olurdu ağlardım" diyen Attila İLHAN beni yazmışmış meğer, öngörüsüne hayran kaldım.

Yarama tuz bas bari.. Yâr yarasına tuz bas ki bileyim hangi yaranın daha çok ağrıdığını... "Aşık işkencede gerek!" diye fısıldar kulağına gaipten bir ses. Esendeki ses karanlıkta yiter gider.

Bölünürsün paramparça olursun. Her bir parçanı ayrı ayrı bulurlar. Tek kalbin sevgilidedir. Adresi bellidir. Mekanı...Kalbin ebedi ve ezeli sahibi...Aşkın ilk ve son basamağı, mecburi istikamet, zorunlu ikamet sevgilinin yüreği! Öürsem sana defnetsinler ruhumu. Mezarım olsun yüreğin. Taziyem sana yapılsın. "Aşkın sağ olsun!" denilsin sana.

Sen sevmeye devam et! Aşkıni yaşamaya ve yaşatmaya adımı... Kalbini ferah tut, aklını açık...Seni kaçık seni, aşk kaçığı...Hasret yazığı...Yâr kazığı...Yer misin yemez misin? Sen sevilerek çoğalırken ben severek tükeniyorum. Sen sevmene bak! Hibe et sevdanı kalbi taş olana, gözü yaş olana aşkıni miras bırak. Sana yeten onlara yetmez mi sanırsın? Sana degen onlara isabet etmez mi sanırsın?

Uyumak sana haram olur. Uykunu öldüren o yâri helal kıl kendine! Günah sana sevap olur, gül olur. Her gün bin ah sana azap olur, diken olur. Sevme arkadaş! Ağlayacaksan sevme! Üzüleceksen, eğilip büzüleceksen, kahrolacaksan, mahvolacaksan, yıkılacaksan, tükeneceksen... Sevme o vakit çekme bunca kasveti... Sarma hasreti... Çektiğin çileler bile kutsal olur bu yolda. Bu kadar çileden sonra adın şaire çıkar.

Sevmenin bu kadar zor sevilmenin de bu kadar kor ateş olduğunu bilmezdim. Yandım da öğrendim kandım da bildim. Seversin kavuşamazsın, yıkım olur hayat sana. Sevilirsin kavuşamazsın, zıkkım olur yaşam sana. Zehir zıkkım yaşarsın bundan sonra! Canım cehenneme sloganın olur. Bundan gayri adın anarşiste çıkar.

"Ah be yâr!" diye türkü tutturursun durup dururken! Sebepsiz gülersin ve ağlarsın. Kanarsın da gül olursun bir sabah kıpkırmızı...Kan kırmızı...Tavşan kanı... Yanarsın da kül olursun bir akşam vakti... Olursun nar gibi, kıpkızıl...

Öyle ya da böyle sevmek güzelce, özgürce... Süzülme sevgilinin semasında, yemişlerinden almak, sularından içmek, kokusundan çekmek içine. Ve kalmak bir rüya içinde uyanmadan kaosa ve hüzne, sevgilinin gözlerinde mahkum olmak, kirpiklerini gardiyan eyleyip bir ömür boyu ona ağırlaştırılmış bir aşkla tutsak olmak! Bedenin mahpus ruhun özgür olur.